

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

GREUTĂȚILE SPIRITUALE

Și modul corect
cum să le ridici

Ce bine e să fii viu!

Gândește-te care ar
fi alternativa

Dificultățile unui biciclist

Și o soluție mai bună
decât furia șoselelor

NOTA EDITORULUI CE ÎȚI CLĂDEȘTE CARACTERUL

Marele evanghelist american Dwight L. Moody avea o expresie concisă pentru a descrie caracterul: Caracterul este ceea ce ești tu pe întuneric.

Noi, creștinii, dorim să ne maturizăm spiritual și să ajungem mai mult ca Iisus. Dorim, cu ajutorul lui Hristos, să ne atingem potențialul, să dăm la o parte păcatul și ceea ce suntem în clipele noastre cele mai rele, și să îl înlocuim cu un comportament ce evidențiază roadele duhului – dragostea, bunătatea, blândețea, auto-controlul, etc.¹

În final, ne dorim să fim precum Iisus, să gândim precum gândește El și să ne comportăm așa cum se comportă El. Biblia ne încurajează să încercăm să călcăm pe urmele lui Hristos: „Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el cum a trăit Iisus”.² Dorim să fim o mărturie a adevărului lui Dumnezeu, fie că cineva ne privește, fie că trecem prin cele mai întunecate și mai dificile momente din viața noastră.

Nu ne putem clădi și dezvolta cele mai virtuose trăsături de caracter din vreo carte sau după vreo predică. Nu le obținem peste noapte. Nu se întâmplă în mod automat, accidental sau dintr-o dată. După cum a scris Peter în articolul său din paginile 4-6 „trebuie să ne străduim să ajungem precum Hristos”.

Apostolul Pavel merge și mai departe când scrie că Dumnezeu poate folosi chiar și dificultățile ca să ne întărească credința. Ne-ar putea încuraja să ne amintim lucrul acesta atunci când trecem prin focul dificultăților: „Ne bucurăm chiar și în necazurile noastre; căci știm că necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruința în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea”.³

Acest număr al revistei ia în discuție subiectul virtuților creștine și ne provoacă, pe fiecare dintre noi, să facem tot ce putem, în fiecare zi, să progresăm în ele.

– *Editorul*

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS

în atenția lui: Christian

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com/ro

Editori

Samuel Keating

Tehnoredactare

Gentian Suçi

Traducere

Oana Toșu

© 2019 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-222-X

1. Vezi Galateni 5:22-23.

2. 1 Ioan 2:6. Vezi și 1 Petru 2:21.

3. Romani 5:3-4

DE LI LIAN

AGENTUL DE CIRCULAȚIE CARE DANSEAZĂ

Sâmbătă după-amiaza târziu traficul se aglomerează și se încetinește, mai ales în intersecțiile înguste din marile metropole. Pietonii merg zigzag printre mașini. Șirurile de mașini care părăsesc parcare a unui shopping mall aglomerat îngreunează și mai mult intersecția. Fără semafor sau agenți de circulație, traficul se blochează rapid.

Văzând problema, un tânăr, șomer, cu pulover bleumarin spălăcit, blugi rupți și adidași bine uzați își croi drumul printre rândurile de mașini, mișcând din cap în ritmul muzicii de hip-hop ce îi cânta în căștile mari de pe urechi, până în mijlocul intersecției blocate.

Cu o bătaie din palme și cu câteva mișcări exagerate de braț, tânărul semnaliză unei benzi de mers să înainteze, în timp ce el își

unduia corpul în ritmul muzicii. Nu erau mișcărilor rigide ale agenților de circulație. Tânărul dansa cu tot sufletul în timp ce direcționa roitul de mașini. Deși nu avea niciun fel de echipament special de dirijare a traficului, expresia lui strălucea de bucurie și de satisfacție, știind că face ceva în beneficiul altora din jurul lui.

Mai întâi o bandă, apoi alta. Încet, traficul a început să se miște, în timp ce el țopăia, se unduia, sărea, se învârtea, își pocnea degetele în ritmul muzicii și direcționa mașinile. Picuri de sudoare îi curgeau pe frunte, dar fața era numai zâmbet și continua.

Nimeni nu se așteptase la un asemenea spectacol. Unii șoferi l-au salutat aprobatori în trecere, alții i-au dat chiar și un bacșiș pentru efort și spectacolul fantastic. După această situație tânărul a început să vină zilnic în acea intersecție la ora

de vârf să ajute decongestionarea traficului. Și în fiecare zi își dansa dansul, cu multă mândrie pentru treaba pe care o făcea. El a observat nevoia și a făcut ceva în legătura cu aceasta.

Nu după mult timp l-au observat și agenții oficiali și l-au angajat ca agent de circulație. Acum nu numai că este plătit pentru efortul său, dar are și o uniformă albastră cu auriu care se asortează cu zâmbetul lui larg.

Un vechi proverb spunea: „Tot ce faci, fă bine”.¹ În cazul acestui tânăr, entuziasmul său l-a ajutat să-și găsească o slujbă și o nouă carieră – o carieră în care poate să danseze, literal vorbind.

LI LIAN ESTE CERTIFICAT
COMPTIA ȘI LUCREAZĂ CA
ADMINISTRATOR DE SISTEM
PENTRU O ORGANIZAȚIE
UMANITARĂ ÎN AFRICA.

1. Vezi Eclesiastul 9:10

CALITĂȚILE CREȘTINULUI

DE PETER AMSTERDAM

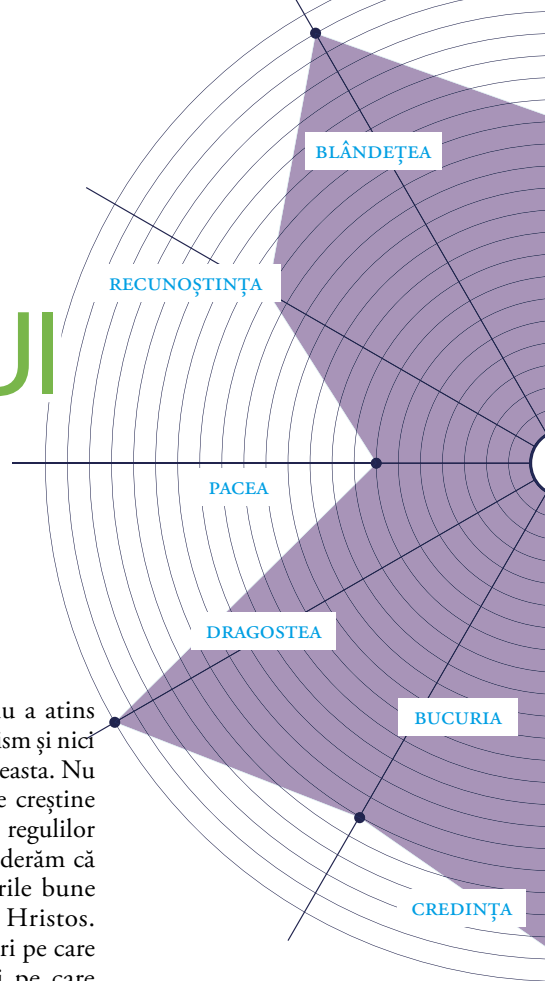
Unul din factorii cheie în a deveni asemenea lui Iisus este să ne dezvoltăm calități virtuose. Acest articol se concentrează asupra acelor calități pe care Scriptura le identifică ca fiind necesare unui creștin. Aceste calități creștine sunt altceva față de calitățile care, deși sunt bune, nu definesc persoana ca fiind creștin. Spre exemplu creativitatea, flexibilitatea, atenția și hotărârea sunt calități bune, dar nu sunt menționate în mod direct în Scriptură; în schimb credința, blândețea, răbdarea, dragostea, recunoștința și altele sunt menționate.

Niciun creștin nu este perfect; toți facem greșeli, toți păcătuim

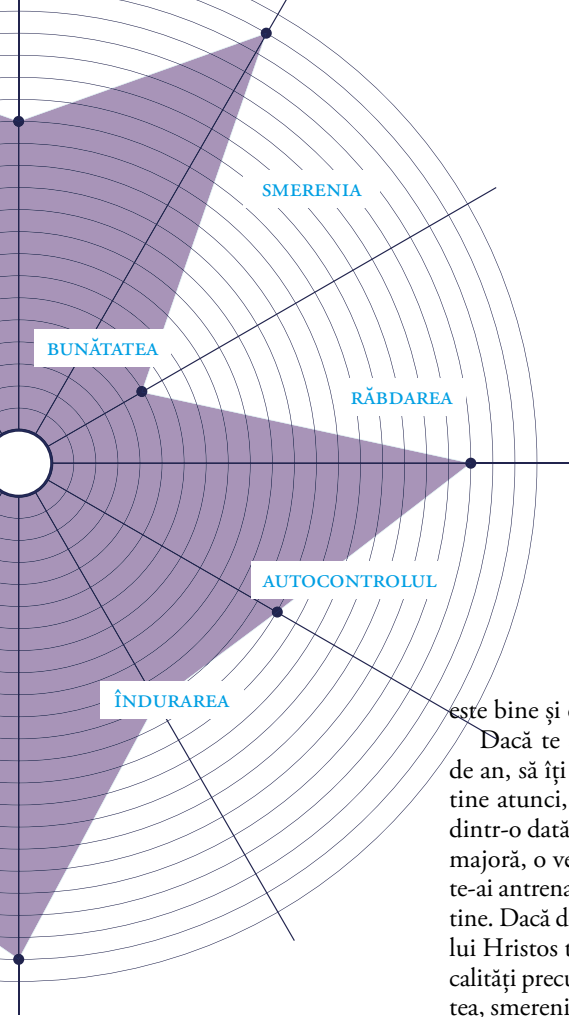
1. Vezi 2 Corinteni 5:17.
2. Galateni 5:22-23
3. Vezi Coloseni 3:12-14.
4. Vezi Filipeni 4:8-9.
5. Vezi Fapte 20:35.
6. Vezi Matei 7:12.
7. Vezi 1 Timotei 6:11.
8. Vezi Matei 5:36-37.
9. Vezi Tit 2:2-8.
10. Vezi Psalmul 15.
11. Vezi 1 Timotei 4:12.
12. Vezi Iacov 1:19.
13. Vezi 1 Timotei 1:5.
14. Vezi Tit 1:8.
15. Vezi 1 Timotei 6:18.

și niciunul dintre noi nu a atins nivelul suprem de creștinism și nici nu îl va atinge în viața aceasta. Nu putem dezvolta calitățile creștine prin simpla respectare a regulilor din datorie, sau să considerăm că dacă facem toate lucrurile bune atunci trăim precum Hristos. Deși există liste de lucruri pe care le putem face și reguli pe care le putem urma, creștinismul nu se dezvoltă prin memorarea și aplicarea lor mecanică, ci prin răspunsul nostru personal la dragostea lui Dumnezeu, care este în noi. Faptele care reflectă calitățile creștinești vin dinlăuntrul nostru, din relația noastră cu Dumnezeu și din faptul că noi ne transformăm în făpturi noi.¹ Caracterul nostru se transformă prin lucrarea Duhului Sfânt în noi.

Există, bineînțeles, ceva ce putem face și noi pentru a progresa în calitățile creștine. Există decizii morale pe care fiecare dintre noi trebuie să le facem în mod regulat astfel încât viețile, gândurile și faptele noastre să fie în concordanță

cu învățăturile Bibliei. Însă toate acestea trebuie privite din perspectiva harului divin. Duhul Sfânt este cel care aduce aceste schimbări în viețile noastre și ne face să fim asemenea lui Hristos. Și noi avem contribuția noastră, însă transformarea în sine vine de la Duhul Sfânt. Tot așa cum este cu barca cu pânze, oamenii trebuie să poziționeze pânzele în poziția corectă ca să prindă vântul. Însă vântul este cel care mișcă barca, dar doar dacă pânzele sunt ridicate. Puterea Duhului Sfânt ne poate transforma; dar dacă dorim să fim

mișcați trebuie să depunem efortul necesar încât pânzele să ajungă să prindă vântul.

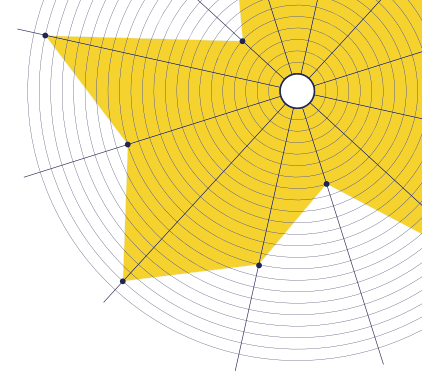
Calitățile creștinești provin din credința noastră despre cine este Dumnezeu – faptul că El ne-a vorbit prin Cuvântul Său, faptul că avem o relație cu El și ne dorim să ne trăim viețile conform cu ceea ce El a prezentat în Biblie. Aceasta ne cheamă să permitem în mod conștient Duhului Sfânt să ne transforme caracterul. Implică să luăm decizii morale corecte din nou și din nou, până când devine parte din firea noastră să facem ceea ce

este bine și creștinesc.

Dacă te străduiești zi de zi, an de an, să îți formezi calitățile creștine atunci, când te vei confrunta dintr-o dată cu o provocare morală majoră, o vei putea depăși, fiindcă te-ai antrenat cu aceste calități creștine. Dacă dorești să devii asemenea lui Hristos trebuie să îți dezvolți și calități precum iertarea, generozitatea, smerenia și recunoștința. Dacă alegi în mod regulat să fii iertător, generos, smerit și recunoscător, atunci aceste calități vor deveni parte din ceea ce ești tu.

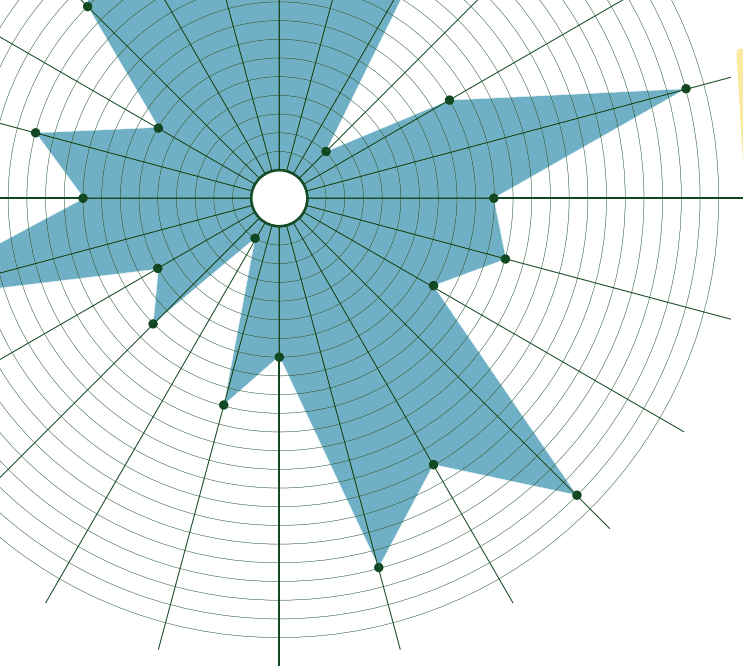
În Scriptură găsim care sunt cele mai semnificative calități creștine în lista roadelor Duhului: „Roda Duhului este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege”.²

Însă există multe alte calități despre care se vorbește în Scriptură. Ni se spune să avem compasiune, bunătate, umilință, smerenie, blândețe, răbdare și iertare;³ să ne

gândim la ceea ce este curat, iubitor, de apreciat, de admirat, excelent și de laudat;⁴ să îi ajutăm pe cei slabi, deoarece este o binecuvântare mai mare să dăruiești decât să primești;⁵ să facem altora așa cum ne-ar plăcea să ni se facă nouă;⁶ să căutăm dreptatea, divinitatea, credința, dragostea, perseverența, blândețea;⁷ să ne respectăm cuvântul dat;⁸ să fim temperați, demni, sensibili, buni și integri;⁹ să trăim cinstit, să spunem adevărul și să ne ținem promisiunile, chiar și atunci când este în dezavantajul nostru;¹⁰ să fim un exemplu prin modul cum vorbim, cum ne comportăm, cum iubim, prin credința și puritatea noastră;¹¹ să fim grabnici la ascultare, rezervați la vorbire și înceți la mânie;¹² să iubim cu inima pură, cu conștiința curată și cu credința sinceră;¹³ să fim ospitalieri, să iubim ce este bine, să fim sensibili, corecți, sfinți și disciplinați;¹⁴ să fim generoși și dispuși să împărțim cu alții.¹⁵

Acestea și alte calități se găsesc în Scriptură, iar când ne străduim să le dezvoltăm în noi înșine este ca și cum ne ridicăm pânzele pentru ca Duhul Sfânt să poată lucra în inima, mintea și sufletul nostru și să ne transforme. Unele sau multe dintre aceste calități nu le avem în mod firesc iar la început trebuie să ne străduim mult ca să le adoptăm.

Să ne dezbrăcăm, dar, de faptele întunericii și să ne îmbrăcăm cu armele luminii.

– Romani 13:12

Odinioară erați întinerici; dar acum sunteți lumină în Domnul. Umblați deci ca niște copii ai luminii.

– Efeseni 5:8

Urmați, dar, pilda[exemplul] lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți.

– Efeseni 5:1

Scopul este să ne dezvoltăm caracterul creștin, iar pentru asta trebuie să ne „dezbrăcăm de omul cel vechi cu faptele lui și să ne îmbrăcăm cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut”.¹⁶

Creștinismul implică o schimbare deliberată. Nu vine în mod firesc de la început, iar pașii pe care îi faci necesită decizii dificile și fapte care pot fi contrar instinctului. Întreruperea obiceiurilor proaste și înlocuirea lor cu altele bune nu este o treabă ușoară, tot așa nici înlocuirea atitudinilor, comportamentului și faptelor păcătoase cu cele creștine. Trebuie să ne dezobișnuim de anumite obiceiuri ale minții, trupului, imaginației, vorbirii și multe altele ca să facem loc obiceiurilor noi, care trebuie învățate.

Spre exemplu, dacă suntem din fire mai egoiști, atunci schimbarea acestui obicei implică să ne

schimbăm felul de a fi. Trebuie să luptăm cu atitudinea firească egoistă cu decizii conștiente de generozitate, să nu cerem ca lucrurile să meargă numai cum vrem noi, de fapt să ne străduim să facem și cum vor alții. O astfel de schimbare implică acțiune conștientă, intenționată, dar cu timpul, tendința noastră de a ne gândi doar la noi înșine se va diminua și vom deveni mai sensibili și mai conștienți și de nevoile altora. Vom ajunge să fim mai mult asemenea lui Hristos în acest aspect.

Este important de observat că creștinismul implică atât să ne dezvățăm de unele trăsături de caracter cât și să adoptăm trăsături de caracter. De obicei credincioșii se concentrează mai mult pe dezvățarea de trăsăturile firii păcătoase. Privim întreruperea păcatului ca pe un scop și credem că astfel vom fi mai aproape de Dumnezeu, vom fi oameni mai buni, mai virtuoși, dacă vom depăși anumite păcate și obiceiuri proaste. Deși este adevărat, totuși lupta împotriva

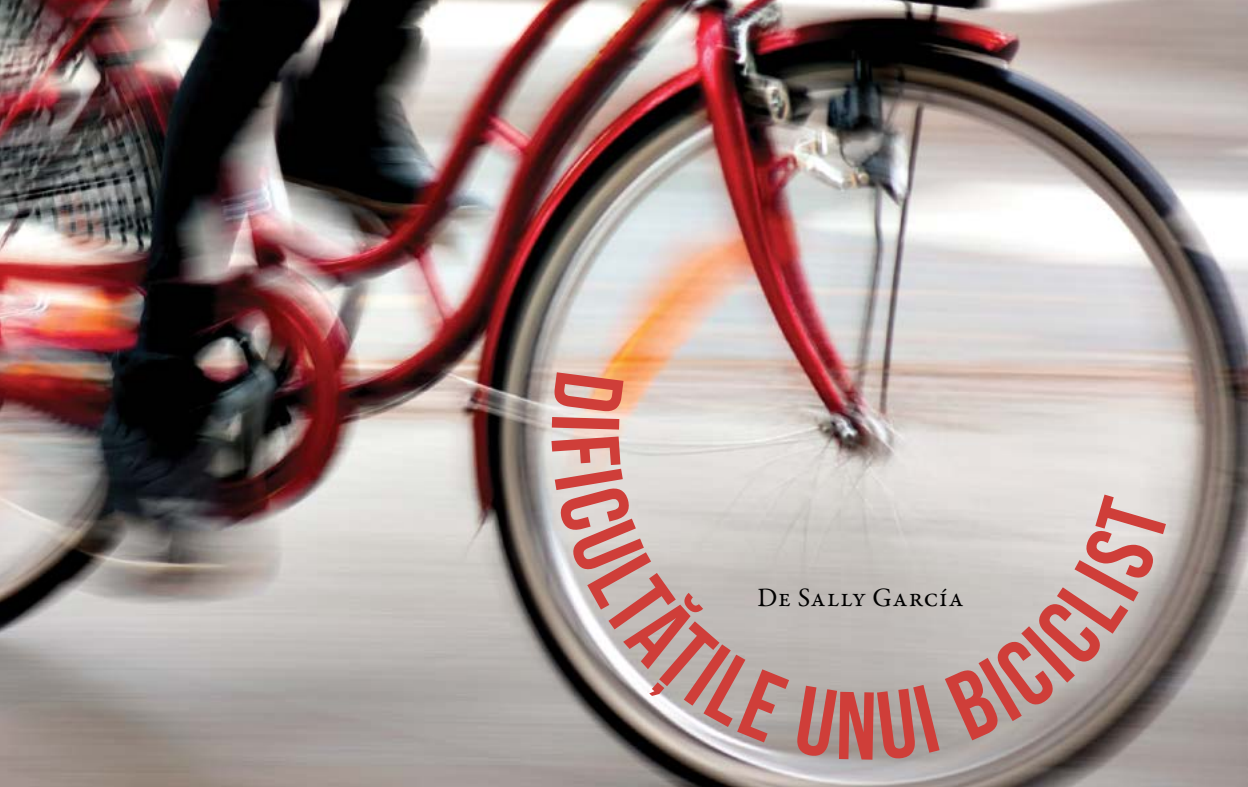
firii păcătoase este doar o parte a bătăliei. Ni se spune: „să vă înnoiiți în duhul minții voastre și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul”.¹⁷ Trebuie să dezvoltăm caracteristicile divine, pe lângă faptul că ne dezvățăm de cele rele. Suntem chemați în aceeași măsură să ne dezvățăm de trăsăturile cele vechi cât și să adoptăm trăsăturile noi. Nu putem neglija niciuna, nici alta.

Provocarea este să ne debarșăm în mod conștient de păcat și să adoptăm caracteristicile divine, încât să fie posibil ca vântul Duhului lui Dumnezeu să ne transforme și să devenim asemenea lui Hristos.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA SA, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTARE DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

16. Vezi Coloseni 3:9-10

17. Efeseni 4:23-24

DIFICULTĂȚILE UNUI BICICLIST

DE SALLY GARCÍA

Noi locuim într-o zonă rurală la periferia unui oraș mic. Există două drumuri care intră în oraș din zona unde locuim doi, dar ambele drumuri au o serie de piedici pentru bicicliști ca mine și ca soțul meu.

Unul dintre drumuri are un semn de STOP pe care șoferii îl ignoră, iar mulți nu dau atenție nici priorității de dreapta. Mulți oameni folosesc acest drum ca pe o scurtătură, fără să ia în considerare că are și porțiuni mai înguste, există tarabe pe marginea drumului, unde oamenii se opresc să cumpere, și bicliști simpli care încearcă să ajungă și ei în oraș.

Celălalt este un drum îngust de țară care intră în oraș chiar în dreptul unei școli aglomerate. În timpul programului de școală mulți părinți par să uite că acesta este un drum public și parchează oriunde vor, apoi stau în mașină și vorbesc

pe mobil. Peste drum de școală este o zonă în construcție, deci multe camioane încearcă și ele să-și croiască drumul prin îngrămădeală. Din nou, se pare că simplul biciclist este ultima îngrijurare a tuturor.

Deci, ce se întâmplă cu acest biciclist aparent fără apărare? Am început să privesc aceste două drumuri ca „zone de război” și eram gata de luptă! Eu merg cu bicicleta în oraș aproape în fiecare zi și când ajungeam acasă mă gândeam și retrăiam toate „nedreptățile” care mi se făcuseră. „Nu-ți vine să crezi ce mi s-a întâmplat de data asta!” îi spuneam soțului. De fiecare dată când repoveșteam mi se întipărește și mai bine în minte. *Ce a făcut șoferul ăla nebun? Eu cum i-am răspuns?*

Până când m-am oprit să mai fac asta.

A fost simplu. Mi-am dat seama că erau alte lucruri, mai

importante, în viața mea, decât efortul meu zilnic să răzbesc pe cele două drumuri înguste! Trebuia doar să accept ideea că voi înfrunta câteva manevre complicate în drumul meu spre oraș, atâta tot. Oare nu există obstacole pe orice drum în viață? Și dacă fiecare șofer are bătăliile lui, oare n-aș putea să fiu și eu mai răbdătoare? Sau mai amabilă?

La început mi s-a părut o rezoluție uriașă, să încerc să depășesc exasperarea și să nu pun la suflet. Acum mi se pare singurul lucru logic pe care îl pot face. Sunt sigură că pe drumul vieții și ceilalți șoferi trebuie să aibă răbdare cu mine.

SALLY GARCÍA ESTE EDUCATOARE, MISIONARĂ ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN CHILE.

POVESTEA CARE PUNE CAPĂT SCUZELOR

DE MARIE STORY

Iisus a dat o poruncă simplă: „Să iubești pe aproapele tău”.¹ Însă „aproapele” este ceva destul de vag, iar unii, mai deștepți, L-au întrebat pe Iisus: „Cine este aproapele meu?”² Iisus le-a răspuns cu povestea unui om care călătorea pe drumul spre Ierihon când a fost atacat de niște hoți, a fost bătut, jefuit și lăsat să moară. Doi oameni au trecut pe lângă el dar nu s-au oprit să-l ajute.³

Aș putea să-mi imaginez la ce se gândeau când au trecut pe lângă sârmanul de pe marginea drumului.

Primul a fost un preot. Îmbrăcat în hainele lui preoțești cele mai alese, probabil se gândea la predica pe care urma să o țină în seara aceea. Mîntea lui era plină cu lucrurile pe care el le considera importante, medita asupra legii și se lăuda pe sine că respectă întocmai litera legii.

Poate că preotul fu surprins și făcu câțiva pași în spate la vederea omului sângerând în drum. Hainele bărbatului erau rupte și murdare, deci nu i se prea putea

determina statutul social. Apoi preotul se apropie, dar nu îl putu recunoaște. Poate se gândi că nu poate întârzia, că nu își poate murdări hainele, iar astfel luă o decizie. Își întoarse privirea în altă parte și își văzu de drum.

Soarele urcă mai sus pe cer iar vulturii începură să dea târcoale, zburând în cercuri pe deasupra. În miezul zilei trecu pe acolo un levit. Și el se grăbește, cu gândul la ce avea de făcut în Ierihon. Apoi dădu de călătorul bătut, a cărui stare se înrăutățise din cauza căldurii zilei.

Imediat levitul se îngrijoră că hoții ar putea reveni; că ar putea să-l jefuiască și pe el. Așa că merse mai departe.

Un călător sârman, slăbit și pe moarte, era gata să-și piardă orice speranță. Mai trecu o oră și iată că apare un alt om. Însă de data asta rănitul nici nu mai speră că acesta se va opri. Vezi tu, cel care trecea era un samaritean.

Evreii și samaritenii nu se înțelegeau între ei. Evreii îi disprețuiau pe samariteni, aveau gând rău pe ei și îi blestemau de secole. Deși culturile lor erau asemănătoare, iar samaritenii aveau aceeași credință, erau considerați de rangul doi, nedemni să facă parte din nația evreilor. Samaritenii erau vorbiți

de rău în sinagogile evreiești, nu puteau fi chemați ca martori în curte, iar evreii credeau că ei nu vor avea parte de viața de apoi.

Dacă stai să te gândești, samariteanul avea cea mai bună scuză să nu se oprească. Și totuși el s-a oprit, l-a îngrijit pe bărbatul rănit, l-a dus pe măgarul său până la cel mai apropiat han unde l-a lăsat să fie îngrijit. Dar a mers chiar mai departe. A scos două monede de

1. Matei 19:19
2. Luca 10:29
3. Vezi Luca 10:25-37.
4. Vezi Luca 6:35; Matei 5:44.
5. Vezi Matei 5:44.
6. Vezi Matei 10:8.

argint din punga sa și a plătit hângiului pentru îngrijirea rănitului, spunându-i: „orice vei mai cheltui îți voi da înapoi la întoarcere”.

Dificultățile, incomoditatea sau costurile suplimentare nu l-au oprit pe samaritean să își „iubească aproapele”.

El și-a „iubit vrăjmașul”.⁴ El a trecut cu vederea anii de ranchiună și l-a ajutat pe omul în nevoie. El a iubit necondiționat.

El „a făcut bine celor ce l-au urât”.⁵ Deși a fost tratat rău, deși a fost privit cu dispreț, el a iubit.

Ne putem justifica foarte ușor ca să nu ne pese. Simțim că avem doar o anumită cantitate de iubire pe care o putem dăru și când ne apropiem de acea limită atunci iubim mai cu măsură. Așa este iubirea umană. Nu avem suficientă

dragoste în noi înșine.

Spunând această poveste Iisus ne-a luat orice scuză de a nu iubi și de a nu ne îngriji de alții. El a spus că aproapele nostru nu este doar vecinul nostru, ci orice om în nevoie care ne iese în cale. Iisus nu a spus: „Să iubești pe aproapele tău dacă nu este prea ciudat”. Nu a spus: „Să iubești pe aproapele tău, dar doar până începe să bârfească despre tine”. El nu a spus: „Să iubești pe aproapele tău, dar doar dacă îți place cum arată, sau dacă îți place să fie în cercul tău de prieteni”.

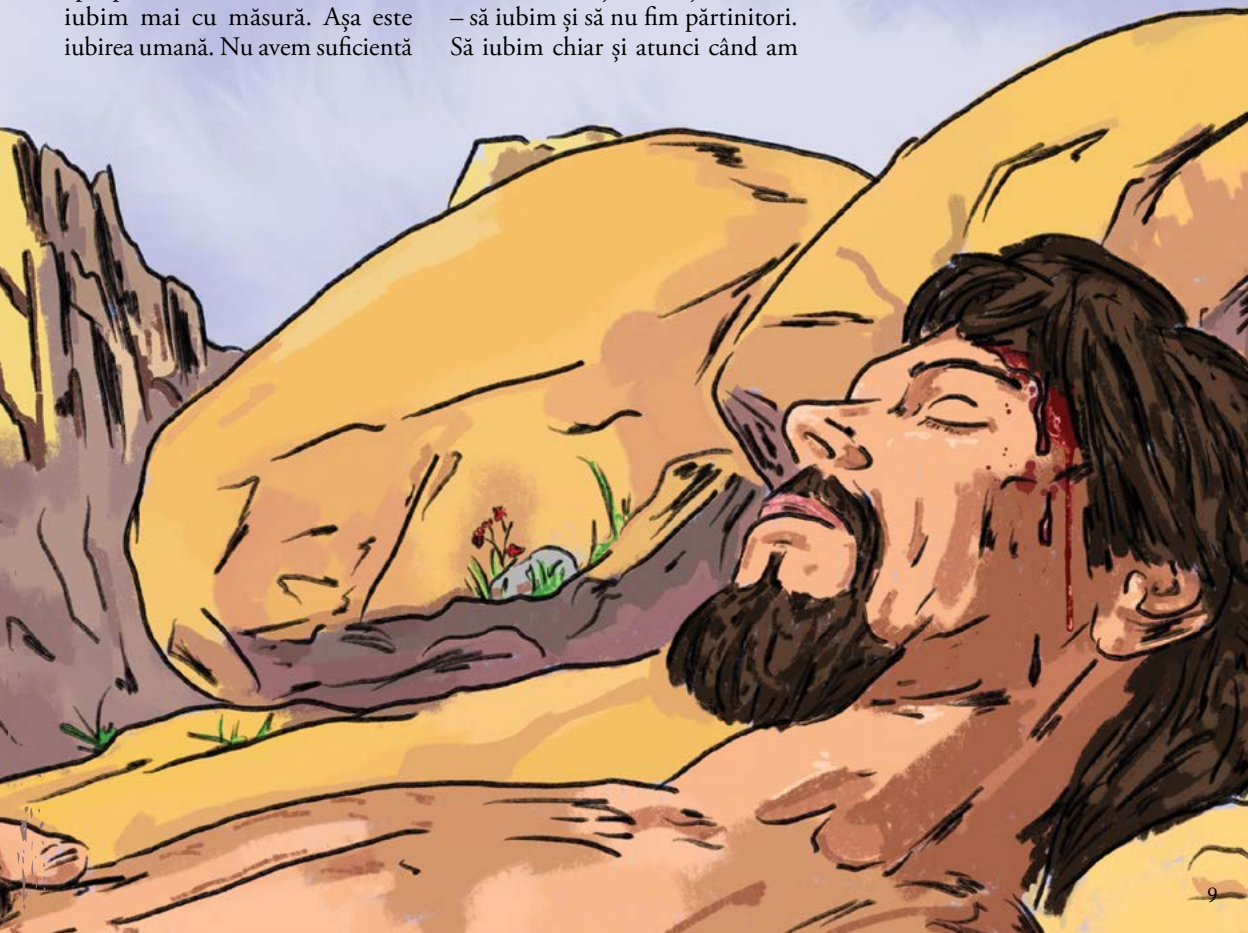
„Să iubești pe aproapele tău”, a spus Iisus. Punct.

El a spus să iubim și să depășim micile dificultăți din viețile noastre – să iubim și să nu fim părtinitori. Să iubim chiar și atunci când am

fost răniți sau tratați greșit – fiindcă așa iubește și El. Și noi putem fi dificili uneori, dar El ne iartă de fiecare dată și continuă să ne iubească indiferent. El nu se așteaptă la perfecțiune și nu își ia dragostea înapoi atunci când nu o merităm.

Iisus ne-a dăruit gratuit dragostea Sa. Tot așa cum am primit gratuit dragostea lui Iisus, trebuie să o dăruim la rândul nostru, tot gratuit.⁶

MARIE STORY TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA, UNDE LUCREAZĂ CA ILUSTRATOR LIBER-PROFESIONIST ȘI CONSILIERĂ VOLUNTARĂ LA UN CENTRU PENTRU PERSOANE FĂRĂ ADĂPOST.

GREUTĂȚILE SPIRITUALE

DE STEVE HEARTS

Una dintre formele mele preferate de sport este ridicarea de greutăți. Nu sunt culturist; o fac doar ca să mă mențin în formă. Și găsesc interesantă ridicarea de greutăți cu progresul nostru spiritual.

Când ridicăm greutăți „spirituale” avem un antrenor fantastic. În Matei 11:29 Iisus ne spune: „Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine”. Pentru mine „jugul” simbolizează orice ne întărește și ne antrenează credința și viața creștină. Apoi Iisus continuă și promite: „Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară”.¹

În viața mea spirituală există și unele greutăți nesănătoase – poveri care nu sunt necesare, care mă pun la pământ în loc să mă întărească. Acestea pot fi unele lucruri inutile cu care îmi incarc programul, sau îngrijorările pe care nu le las în mâna lui Dumnezeu. Aceste poveri mă pot afecta atât spiritual, dar și fizic, dacă le las.

Aveam 18 ani când mama mea a fost diagnosticată pentru prima oară cu cancer. Nu se mai întâmplase în familia noastră și am fost cu toții profund afectați. În ciuda eforturilor mele de a părea puternic în exterior, în interior eram un tumult de îngrijorare. „Dacă, dacă, dacă...”. *Dacă apar complicații și mama nu supraviețuiește? Cum vom continua dacă ne părăsește?* Și tot așa.

De la atâta îngrijorare am ajuns și eu să mă îmbolnăvesc. Am răcit și am avut pentru câteva zile fluctuații mari de temperatură. Apoi am avut o criză. Am căzut, m-am lovit la cap și am leșinat pentru câteva minute. Din fericire, în afară de un cucui mare la cap, nu m-am lovit prea tare, dar am petrecut o noapte în spital pentru supraveghere.

La externare mi s-au dat niște medicamente pe care să le iau pentru o vreme. Medicamentele îmi dădeau senzația de slăbiciune și mă făceau să stau în pat mai mult ca

1. Matei 11:30

Credința nu este capacitatea de a crede pe termen lung în viitorul încețoșat. Este pur și simplu să Îl crezi pe Dumnezeu pe Cuvântul Său și să faci următorul pas. – *Joni Eareckson Tada (n. 1949)*

◆

Cred că Dumnezeu știe să se ocupe de afaceri și nu are nevoie de sfatul meu. Cu Dumnezeu la conducere cred că totul se va rezolva cu bine. Așa că, ce motiv am să mă îngrijorez? – *Henry Ford (1863-1947)*

◆

Încredințează trecutul milei lui Dumnezeu, prezentul iubirii lui Dumnezeu și viitorul grijii lui Dumnezeu. – *Sfântul Augustin (354-430)*

◆

Să nu te îngrijeze ziua de mâine; același Tată etern care se ocupă de tine azi, se va ocupa de tine și mâine și în fiecare zi. Fie te va proteja de suferință, fie îți va da putere să o depășești. Fii liniștit și lasă deoparte toate gândurile și imaginațiile de îngrijorare. – *Sfântul Francis de Sales (1567-1622)*

de obicei. Atunci am auzit vocea lui Dumnezeu spunându-mi: „Duci o povară de îngrijorare care te îmbolnăvește și te împovărează. Trebuie să Mi-o dai Mie și să ai încredere”.

Când am reușit să mă eliberez cu adevărat de îngrijorări și de temeri și să le las în grija lui Iisus m-am simțit ușurat și liniștit.

Evrei 12:1 ne sfătuiește: „Să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea”. Am crezut până acum că „piedica” menționată aici se referă la povara păcatului sau a neascultării. Există și o astfel de povară. Dar am început să înțeleg că există lucruri mai subtile și aparent justificate, precum stresul și îngrijorarea, care ne pot împovăra.

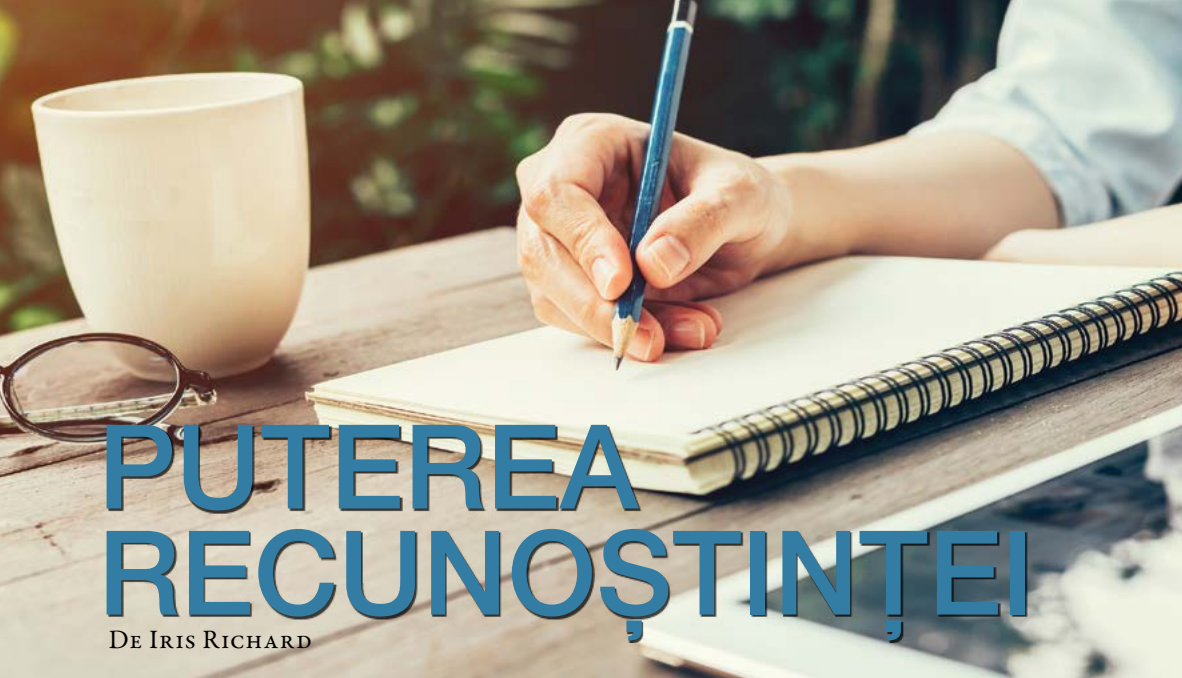
Într-o dimineață, pe când citeam din Biblie, am dat peste versetul Habacuc 2:3 – un verset căruia nu i-am dat atenție până atunci. Acum parcă prinsese viață – ca și

cum ar fi fost scris special pentru mine. „Căci este o prorocie a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire și nu va minți; dacă zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit”.

Iată, cât de clar. Trebuia să îmi las toată îngrijorarea și să aștept „vremea hotărâtă”, atunci când totul va fi clarificat.

Acum încerc să urmez sfatul din Filipeni 4:6-7: „Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Iisus”.

STEVE HEARTS ESTE ORB DIN NAȘTERE. EL ESTE SCRITOR, MUZICIAN ȘI MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN AMERICA DE NORD.

PUTEREA RECUNOȘTINȚEI

DE IRIS RICHARD

Cu ceva timp în urmă am văzut un videoclip pe YouTube în care persoana vorbea despre un moment dificil din viața ei care i-a cauzat o depresie serioasă. Un prieten a sfătuit-o să-și facă o listă cu 1000 de motive pentru care să fie recunoscătoare, așa că a început să fie atentă ce lucruri bune i se întâmplă în fiecare zi și astfel, încet-încet, valul de negativitate s-a diminuat.

M-am gândit de multe ori la acel videoclip dar nu m-am aventurat niciodată să țin pentru mine o listă așa de complexă de recunoștință, până recent, când pierderea unei persoane dragi a fost urmată de probleme personale de sănătate și de o schimbare majoră, nedorită, la locul de muncă.

Aceste neplăceri m-au luat prin surprindere și, pe când stăteam în fața proberialei căruțe răsturnate cu mere, privind cum merele mele, culese cu atâta grijă, se rostogolesc peste tot, am fost complet descurajată. Ca niște nori negri care prevestesc furtuna, simțeam cum

vântul deprimării începea să sufle asupra mea.

Știam că trebuie să fac ceva în legătură cu această forță negativă ce intra în viața mea. Atunci mi-am amintit de cele 1000 de motive pentru care să fiu recunoscătoare și că puterea optimismului a scos-o din deprimare și pe acea doamnă. M-am gândit că merită efortul să văd dacă mi-ar aduce aceleași beneficii și mie.

Ziua următoare, cu stiloul în mână, am deschis o pagină albă din noul meu jurnal. Imediat mi-au venit în minte un număr de motive simple:

1. Soarele, când de fapt se prognozase ploaie
2. O noapte cu un somn neîntrerupt
3. O jumătate de oră de rugăciune de dimineață
4. Un email cu vești bune de la un prieten...

Pe măsură ce lista se continua mi-am dat seama că pot găsi multe motive de recunoștință în lucrurile

mărunte, motive care ar putea fi foarte ușor trecute cu vederea sau considerate firești. Precum diamantele neprelucrate, care trebuie scoase din nămolul gândirii mele negativiste.

Am reușit să-mi fac lista de 1000 de motive de recunoștință, iar acum pot spune că acest scurt exercițiu zilnic mă ajută să privesc în sus când simt că mă scufund și să-mi concentrez atenția pe ceea ce funcționează, decât să mă gândesc la ce ar putea fi negativ în orice situație.

Privind în urmă, la paginile jurnalului meu, îl văd ca pe o comoară plină cu darurile lui Dumnezeu, răspunsuri la rugăciune și dovezi ale iubirii și grijii Sale pentru mine. Chiar mai mult, sunt sigură că vor fi multe alte motive cu care să umplu alte jurnale viitoare.

IRIS RICHARD ESTE
CONSILIERĂ ÎN KENYA, UNDE
ESTE ACTIVĂ ÎN COMUNITATE
ȘI ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ DIN
1995.

De ce să nu îl înviți pe Iisus să te însoțească tot restul vieții tale? Roagă-te simplu:

Dragă Iisus, Te rog să vii în inima mea, să mă ierți pentru toate relele pe care le-am făcut și să-mi dai viața veșnică. Ajută-mă să descopăr binele din ceea ce îmi iese în cale. Ajută-mă să învăț mai multe despre Tine și despre planul Tău pentru mine și cum să fiu bun și iubitor cu cei din jurul meu.

CE BINE E SĂ FII VIU!

DE ROSANE PEREIRA

Pe când aveam 17 ani am mers cu niște prieteni la un carnaval în orașul Salvador. Am închiriat o casă super-ieftină și am dormit pe jos, precum majoritatea localnicilor. Deși vecinii noștri erau foarte săraci erau deosebit de amabili cu noi. Viața simplă și iubirea și prietenia pe care le dăruiau cu generozitate erau secretul fericirii și al bunei lor dispoziții. Mi-am dat seama, pentru prima oară, că dragostea era răspunsul nenumăratelor probleme ale umanității.

Anul acesta am trecut printr-o situație similară. În timpul devoțiunii mele de dimineață am început să scriu toate lucrurile pentru care eram recunoscătoare, iar până la sfârșitul lui februarie am enumerat 180 de lucruri și eram destul de

mulțumită de mine. Apoi veni luna martie, cu un șir lung de dificultăți și de încercări, și m-am întrebat *Pentru ce să mai fiu recunoscătoare acum?* Am privit în jur, disperată să găsesc ceva pozitiv să scriu, când am auzit acea voce dulce și suavă: *Să fii recunoscătoare că ești în viață!*

La început părea ca o glumă. *Atâta tot?* Am întrebat cu neîncredere.

Gândește-te, a răspuns El. *Dacă ai fi moartă nu ai putea face nimic ca să-ți rezolvi problemele, deci este o binecuvântare să fii în viață! Atâta timp cât este viață, este și speranță că toate aceste probleme pot fi rezolvate, cu ajutorul Meu!*

Iisus nu ne-a promis să ne menajeze de necazuri, ci să fie cu noi prin aceste dificultăți. Ioan 16:33

spune: „V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea”.

Dacă știm că Dumnezeu este cu noi prin orice încercare, putem fi liniștiți, indiferent de ceea ce se întâmplă în jurul nostru. Aceasta este pacea, ce nu poate fi înțeleasă în mod rațional, despre care vorbește Pavel în Filipeni 4:7 – acel sentiment de recunoștință că Dumnezeu are totul sub control, chiar și atunci când noi nu vedem soluția.

ROSANE PEREIRA ESTE PROFESORĂ DE LIMBA ENGLEZĂ ȘI SCRIITOARE ÎN RIO DE JANEIRO, BRAZILIA, ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL.

TRĂIEȘTE CU BUCURIE

DE ELSA SICHROVSKY

Treacă cu ochii peste titlurile unui website de știri când ceva mi-a atras atenția: „Este un luptător: Guo Youming nu se lasă pradă unei boli rare”. Mi-a stârnit curiozitatea, am apăsător pe articol și am început să citesc povestea uimitoare.

De când era mic mama lui a observat că avea un mers instabil și cădea de multe ori. Starea lui s-a înrăutățit, până când a fost diagnosticat cu distrofie musculară la vârsta de 7 ani. Diagnosticul i-a zdrobit pe părinții lui Youming, zguduți de sentimentul de vinovăție și de durere la vestea că nu există niciun remediu. Youming a povestit că și el s-a simțit disperat, dar și-a dat seama că așa le-ar face și mai grea viața părinților săi. Așa că a refuzat să fie limitat de condiția sa și s-a hotărât, după spusele

lui, „să fac tot ce pot și să zâmbesc curajos”. La 9 ani nu a mai putut merge și a ajuns în căruț cu roțile. Deoarece mușchii i s-au atrofiat și-a pierdut toate funcțiile membrelor. Azi, mama lui neobosită îl ajută să mănânce, să folosească baia, să facă duș și alte lucruri de bază.

Deși Youming depinde de mama lui să-l ducă cu căruțul la școală, insistă să nu absenteze niciodată. Atitudinea lui pozitivă și veselă îl face preferat printre colegi și profesori, care îi admiră comportamentul victorios în ciuda condiției sale care se înrăutățește în mod constant.

La 26 de ani Youming nu mai poate ingera decât lichide și respiră doar cu mască de oxigen. Nu a avut putere fizică nici să reziste pe toată durata ceremoniei de absolvire. Însă a trecut examenul oral cu note excelente și și-a obținut licența în literatură chineză. Literatura este pasiunea lui Youming, iar lucrarea lui de diplomă a constat într-o

colecție de poezii și alte lucrări personale. Avea 100.000 de cuvinte, o realizare monumentală pentru Youming, care nu poate tasta mai mult de 10 cuvinte pe minut, timp de 10 minute în fiecare zi, întins pe spate și folosind un mouse cu care selectează literele de pe o tastatură specială. Youming speră să treacă în viitor și examenul de funcționar public.

„Nu ne putem alege soarta”, spune Youming, „însă putem alege cum ne confruntăm cu ea. Dacă viața pare să nu aibă sens, atunci trebuie să-i dăm noi un sens. Fie că ne petrecem ziua în tristețe sau în bucurie, tot trebuie să trăim acea zi. Atunci de ce să nu trăim cu bucurie? Atâta timp cât eu nu renunț la mine, nici Dumnezeu și nici alții nu vor renunța la mine”.¹

ELSA SICHROVSKY ESTE
SCRIITOARE LIBER-
PROFESIONISTĂ. EA TRĂIEȘTE
CU FAMILIA EI ÎN TAIWAN.

1. Povestea lui Guo Youming (în chineză) poate fi găsită la: <https://www.nownews.com/news/20170714/2588753>

DE MARIE ALVERO

COPACUL

Am locuit odată într-un sat din Tanzania unde exista un copac imens și bătrân de avocado, comoara locală. Copacul crescuse în mijlocul așezării, iar fructele lui erau pentru toată lumea. Copacul era prețuit și protejat de locuitori – unii dintre ei nu prea aveau ce mânca decât acel un fruct de avocado pe zi.

Unui copac de avocado îi poate lua până la 15 ani să înceapă să rodească, timp în care are nevoie de multă atenție. Pentru săteni, acel copac de avocado reprezenta munca lor plină de iubire și de răbdare, iar răsplata, deși venită abia după un timp, va fi apreciată zeci de ani la rând.

În curtea noastră era un stejar uriaș, care își întindea crengile peste întreaga curte, dându-ne umbră și o creangă perfectă pentru agățat un balansoar. Când am vândut casa, acest copac a fost un atu pentru vânzare. Noua mea casă este într-o zonă nou dezvoltată și

toți copacii sunt puiți și nu dau nici umbră, nici frumusețe. Vor trece câteva zeci de ani până când acești copaci să își câștige și ei un merit.

Am început să mă gândesc la copaci când am citit despre roadele Duhului.¹ Lista enumeră o serie de virtuți pe care doresc să le am mai mult în viața mea, dar ceea ce m-a pus pe gânduri a fost că fructele cresc în copaci, iar copacii au nevoie de timp până încep să rodească.

Cred că de aceea noi apreciem atât de mult copacii ajunși la maturitate. Știm că un copac are nevoie de zeci de ani să ajungă atât de mare, sau să rodească. Știm că trebuie să avem răbdare cu copacii dar de multe ori uităm că trebuie să avem răbdare și cu noi înșine și cu ceilalți oameni pe parcursul anilor de maturitate, până când ajungem să producem și noi roadele Duhului.

S-ar putea să treacă mulți ani fără să vedem ceva. Iar în acești ani

de liniște trebuie să avem încredere că, atâta timp cât rădăcinile noastre cresc adânc în Iisus, în cele din urmă vom produce roadele Duhului. Dumnezeu nu ne grăbește. El spune: „Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșită lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi și să nu duceți lipsă de nimic”.²

Acesta este un adevăr pe care doar acum am început să îl înțeleg. Nu poți grăbi fructele. Învățând lucrul acesta, pentru mine și pentru cei pe care îi am în grijă, atât personal cât și profesional, îmi schimbă gândirea. Nu mă mai grăbesc să văd rezultatele și sunt mai interesată de progres. Ceea ce eu pot face este să creez cadrul necesar progresului iar apoi să am încredere în Dumnezeu că El va aduce fructele.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

1. Vezi Galateni 5:22-23.

2. Iacov 1:4

DE LA ISUS CU DRAGOSTE

MAI MULTĂ PUTERE

Reacția obișnuită a oamenilor când au de-a face cu situații negative este să se simtă justificați să se plângă și să se gândească la aspectele negative. Alții au descoperit puterea gândirii pozitive. Iar puterea gândirii pozitive este multiplicată dacă acele gânduri sunt canalizate în mulțumiri pentru bunătatea, protecția, grija și binecuvântările Mele în viața ta.

Trupurile voastre sunt în așa fel concepute încât să răspundă direct la gândirea pozitivă, iar slava este forma supremă de gândire pozitivă. Când Mă slăvești, chiar și în mijlocul unor circumstanțe întunecate, inițiezi o reacție care te va face să te simți mai bine chiar și fizic și îți va da tăria să perseverezi. Însă aceasta este doar începutul, fiindcă în același timp, Îmi faci pe plac spunându-Mi că apreciezi binecuvântările Mele în ciuda lucrurilor negative; că ai încredere că Eu voi rezolva lucrurile și voi avea în continuare grijă de tine.

